

XXXVI.

Udkast

til

Tyendelov for Kongeriget Danmark.

(Forelagt Landsthinget den 23de Novbr.).

§ 1.

Den, der har fyldt sit 18de Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Tyende. Ungre Personer behøve saavel til at bortfæste sig som til at opstige en Tjeneste, Faderens eller anden Bærges Samtykke. En for en Umyndig af Faderen eller anden Bæрге indgaaet Tyendecontract kan ikke være forbindende for Tyendet længere, end at det, efter at have opnaaet en Alder af 18 Aar, kan med sædvanligt Varsel (§ 45) opstige Tjenesten til den første almindelige Skiftetid (§ 12).

Har en gift Kone taget Tjeneste uden Mandens Samtykke og hunj ikke ved hans Fraværelse har været hindret i at erhverve saadant Samtykke, kan han fordr Contracten strax hævet, men derved fortabes Ret til den ikke forfaldne Løn, og desuden skulle Fæstepengene tilbagebetales, dersom den fra først af paatagne Tjenestetid endnu ikke er udløben. Paa Koner, som leve adskilte i Henseende til Bord og Seng fra deres Mand, er denne Bestemmelse ikke anvendelig.

§ 2.

Bevilling til at være Fæstemand kan meddeles af Dvrigheden paa ethvert Sted, hvor der viser sig Trang til at have en Fæstemand. I Kjøbenhavn kan Ingen drive Forretning som Fæstemand uden en saadan Bevilling. Dvrigheden fastsætter en passende Betaling, som den af samme beffittede Fæstemand maa tage for sine Forretninger.

§ 3.

En Fæstemand skal troligen meddele dem, som ved hans Medvirkning ville antage et Tyende, hvad han veed om dettes Brugbarhed og andre Egenskaber.

Uanfaler han som brugbart eller tilforlæ-

deligt et Tyende, om hvilket han veed, at det har viist sig udueligt eller er fundet i Utrofskab, skal han foruden at erstatte den Skade, som Huusbonden derved lider, bøde fra 5 til 20 Rbd., og kan efter Omstændighederne, hvis han har Bevilling som Fæstemand, dømmes til at have denne forbrudt, hvilken sidste Følge altid indtræder, naar han anden Gang findes skyldig i samme Brøde.

§ 4.

Forleder en Fæstemand et Tyende til at forlade dets Tjeneste for at antage en anden, skal han straffes paa samme Maade, som er bestemt i § 3.

§ 5.

Dnsfer Nogen sin Tjeneste som Tyende opbudt ved Kirkestævne paa Landet, skal Sognefogden foretage saadan Opbydelse uden Betaling.

§ 6.

Fæstepenge, som maatte være givne, afdrages ikke i Lønne, naar ei anderledes vedtages.

§ 7.

Størrelsen og Beskaffenheden af den Løn og andet Vederlag, som Tyendet skal have for sin Tjeneste, beroer ganske paa Overenskomst. Er derom Intet vedtaget mellem Parterne, da skal Tyendet have et saadant Vederlag, som paa den Tid og det Sted, Contracten blev indgaaet, var almindeligt for et Tyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgjøres af Politievrigheden.

§ 8.

Livree, som af Herkabet leveres, erhverves af Tjeneren kun efter de Regler, der ere vedtagne. Ophører Tjeneren, førend et Livrees stykke efter disse Regler er fortjent, har Tjeneren eller hans Arvinger ingen Fordring paa nogen Deel af Værdien.

§ 9.

Tjenestetidens Varighed beroer paa Overenskomst; dog skal det, naar Contracten er indgaaet paa flere Aar, eller under saadanne Betingelser, at Tyendet derefter kan blive bundet paa flere Aar, staae i Tyendets Magt, imod